

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות משפטיים - תרומה תשפ"א ♦ עלון מס': 59

השגחה שבועית

על זה אין ויכוח

אני רוצה לשתף אתכם בהתעוררות אישית שהיתה לי. עמדנו ודיברנו מענייני דיומא. קל מאד למצוא נושא לשיחה ולדוש בו מפתחת הסגר עד סגירתו במהרה. כמעט כמספר האנשים בעולם כך מספר הדעות. זה כן עוזר וזה לא עוזר, מה מאיים עכשיו, מוטציה בריטית, או מוטציה ישראלית, כן חיסונים לא חיסונים. כן בתי חולים לא בתי חולים. ועוד כהנה וכהנה, כידוע וכמפורסם.

עמד שם אברך עדין נפש, וממה שהוא אמר קיבלתי התעוררות רבה. הוא אמר ככה:

בואו נחשוב 30 שניות. איזו משמעות יש לכל פטופטי הדברים כאן? מה זה משנה מי הם מקבלי ההחלטות ולמה? אם אנחנו יהודים, ומאמינים באמונה שלימה "שהבורא יתברך שמו 'הוא' בורא ומנהיג לכל הברואים, ו'הוא' לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", אז דבר אחד ברור לנו. שהקב"ה עושה את הכל. על זה אין ויכוח.

איך לנהוג למעשה עם כל השאלות המתעוררות עכשיו? לכל אחד יש את הרב שלו, מורה הדרך שלו, והוא השליח להבהיר לו מה רצון ה' ממנו!!!

בתכלית העניין, פשוט וברור שהקב"ה הביא כאן את הקושי. הקב"ה רוצה מאיתנו משהו, עוד חיזוק באמונה, עוד תפילה, עוד חיזוק בלימוד התורה.

יש לי חבר - כך מספר האברך היקר הזה - שכאשר הוא שמע על היסורים והקשיים שאנשים עוברים, מתוך השתתפות בצער הציבור, הוא קיבל על עצמו שלא לאכול בשרי במשך שבוע. זאת רק דוגמא כמובן. כל אחד יכול לחשוב על הדבר שהוא יכול לתת למען עם ישראל.

התרגשתי מהדיבורים של האברך. לפעמים משפט אמיתי של אדם, שיוצא מקירות לבו, מעמיד אותנו על המקום.

הרי זאת האמת. מה זה נוגע אלינו, כל מה שהולך מסביב? הרי גם אם יש חילוקי דעות לגבי אופני ההתמודדות, כולם סוברים שלכל ישראל צריך רחמים מרובים. מה זה משנה באיזה אופן הביא הקב"ה את הקושי? מה זה משנה אילו סיבות הגיוניות יותר או פחות גרמו לזה? הרי אנחנו מאמינים באמונה שלימה שהבורא יתברך שמו הוא עושה, הוא עושה והוא יעשה לכל המעשים. איך שלא יהיה, הקב"ה קורא לנו. לכל אחד בנפרד, לכל יהודי באשר הוא, בכל מצב שאתה נמצא, ומבקש ממך, תעשה מה שאתה יכול, כדי להביא ישועות על כלל ישראל.

שה' יעזור וירחם על עמו ישראל בקרוב, ונזכה לראות ישועות, רפואות ונחמות, וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטהון"

סנדר השדכן זרח הבדחן...

בכל כך הרבה חשבונות ומסובב את ראשם של עשרים ושמונה עסקנים שיסדרו לו את העניינים. לעומתו, יהודי שזוכה להתחזק באמונה בקביעות יודע שיש כתובת אחת. אם למשל הוא חושב שעבודה מסוימת מתאימה לו, הוא שולח קורות חיים, מדבר עם כמה אנשים, אולי גם מבקש מחברו שימליץ עבורו. עושה חשבון שכבר השתדל השתדלות סבירה ומחכה בנחת. מתפלל לאדון העולם, ויודע שמבחינת ההשתדלות הגשמית הגיע הזמן לעצור. מי שלומד ענייני בטחון, יודע שיש גבול להשתדלות. מרימים עיניים לשמים ואומרים: ריבוננו של עולם, יודע אני שאיני ראוי לסמוך על הנס, ולכן עשיתי כמה מעשים והשתדלתי כדי להשיג את הדבר. ובפירוש, אני לא סומך על זה, אלא הכנתי כלי לקבל את הברכה מלמעלה, ואתה השם, הטוב בעיניך עשה. לא נסחפים באין סוף פעולות ותחוכמים כדי להשיג מה שרצו.

כתוב באגרות הקדש של בעל התניא זי"ע מאמר י"א 'להשכילך בינה', שכידוע חיזוק יהודים רבים בזמנים קשים מאד, שהמאמץ - 'לא יחוש משום יסורים, ובכל עניני העולם הן ולאו שוים אצלו', כי באמת אין רע יורד מלמעלה והכל טוב, וזהו עיקר האמונה שבשביעה נברא האדם, כי עיקר בריאת האדם בעולם הזה, הוא בשביל לנסותו בנסיונות אלו! יהודי זה לא נבהל משום דבר, כי הוא יודע שהבורא מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, וכל רגע זה בריאה מחדשת של 'יש מאין'. ולכן אין שום ייאוש בעולם, וגם אם קשה מאד, הרי בכל רגע יש התחדשות מוחלטת, ואתה מחיה את כולם. ולכן גם הקשיים מתקבלים בשמחה, כי מאמינים שהבורא מיטיב בכל רגע מחדש, ואם זהו רצונו יתברך, אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו שיוצרנו מתחסד עמנו בכל עת לטובתנו.

וכשם שמשנכנס אדר מרבין בשמחה כן נזכה לחסדים מגולים, ויקיים הכתוב: **הראינו השם חסדך** אמן סלה.

(מתוך שיעור 132 בשער הבטהון)

רבינו מדיין איתנו בפרק ד' בחלק השלישי: **כשיבקש מאחד חפץ, יהיה אצלו החלש והחזק שווה בעשותו, ויבטח בהשלמתו על הבורא יתברך.** מה נחשב בעולם להצלחה? אדם נוטה לחשוב שאם השתדלותו העלתה פירות, זאת היא תוצאה הלא טובה, ואם לא, אז הוא מצטער על התוצאה הלא טובה. הפרשנות הזאת מוטעת ואינה תואמת את האמת. הרי החיים על מאורעותיהם מורכבים ומסועפים הרבה יותר ממה שנראה לעין. רק המנהיג של העולם כולו ושל כל אדם באופן פרטי, יכול לדעת מהי תוצאה טובה ומה לא. כבני אדם קצרי ראי, אין לנו מושג מהו באמת הדבר הגשמי שייטיב איתנו.

לפעמים בטוחים שרק אם נשתדל אצל אדם חזק עם משרה מכובדת וקשרים נצליח, והנה רואים במציאות שיש פעמים שדווקא החלש, זה שאין לו קשרים וכישרונות מיוחדים, מצליח יותר. ואז מתברר, שלא האיש החזק הוא שליח ההשגחה בהשתדלות זו, אלא מישוהו אחר נועד מן השמים להיות השליח לטובתו.

ככלל, כולם יודעים שהשם מנהל את העולם. השאלה היא האם זוכרים את ה'אם זו לטובה' באופן יומיומי, או שנוכרים בזה רק אחת לכמה חודשים. יש, שאם רצונו לא יוצא לפועל, אז במקום להרפות ולהתחזק באמונה, הוא עושה עוד ועוד פעולות, ומשקיע המון כוחות בלי מושגים לעצור. הוא מתקשר למנדל שיבקש מגיבנדל שתשפיע על השכן פישל שיתחנן אצל אחיו החורג ר' זימל שאחיין של גיסו בערל, הרב של פורים בישבת 'יושב בסתר' בשכונת 'פורים שמח' ונכדו שמערל הוא הבעל קורא הקבוע בשבת מברכין במנחה גדולה בשטיבל של הסבא יוסקה וחמיו של ר' אייזיק, העשיר לשעבר, שיבקש מהמשרת קלמן שיגיד לחתנו ר' זלמן שיפעל אצל שכנו סנדר השדכן, שילך לסבא זרח הבדחן, ממלא מקומו של פריץ הגבאי, שידיאג לו מטטיר בשבת זכור בחינם, עם מוסף בלי היוצרות...

איזו רחמנות על בן אדם שמעסיק את ראשו

השיעור נמסר ביום חמישי וניתן לשמועו בשלוחה 4 (אחר בחירת השפה)

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 1-605-31-31-719 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבליה 033-696-766
מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריט הראשי

קו השגחה פרטית
אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

נס גלוי עם פרק תהילים

סיפר לי הרב ח. ע. פ. ממקסיקו, נכדו חביבו של הגאון המפורסם הרב מיכאל פרץ שליט"א מחשובי הרבנים במקסיקו:

לפני חודש אני מקבל טלפון מיהודי בן שישים. איני מזהה את הקול שלו, ואחרי שהוא אומר לי מי הוא ומה שמו, אני נזכר שראיתי אותו אי פעם. שום קשר מיוחד לא היה לי איתו עד אותה שיחה, והוא אומר לי: "אני רוצה להזמין אותך לסעודת הודיה".

הוא גר באזור שלי, ולכן אני שמח להיענות לבקשתו, למרות שלא ברור לי מדוע נבחרתי דווקא אני להשתתף בסעודה שלו. "על מה ההודאה?" שאלתי.

"עברתי קורונה. חודש שלם הייתי מורדם ומונשם, והתעוררתי, ברוך השם".

"ברוך רופא חולים!" התרגשתי. אדם הגיע עד שערי מוות ויצא לחיים! כל מאורע כזה נוטע תקוה לרפואה ולהחלמה. עדיין לא חשתי קשר אישי במיוחד דווקא אליו, אבל שמחתי איתו ביחד, והודעתי כי אבוא בעזרת השם.

לא הייתי היחיד שקיבל טלפון כזה. בסעודה נכחו שמונה עשר אנשים, חלקם הכירו את המחלים יותר, חלקם פחות. כולנו תמהנו, מדוע הוא הזמין דווקא אותנו, אבל הוא לא השאיר אותנו במתח זמן רב מדי. האיש, שברחמי ה' יתברך חזרו אליו כוחותיו, פתח בדברים: "כששכבתי מורדם, ראיתי איך אני עולה לשמים, ופתאום אני רואה את אמא שלי, שכבר נפטרה. היא אומרת לי: 'מה אתה מחפש כאן? תרד למטה!' אני רוצה לרדת, אני אומר לה, 'אבל לא יכול'. 'תסתכל עכשיו למטה', היא אומרת לי, 'ותראה שאתה יכול'. אני מסתכל למטה, ומה אני רואה? את כולכם! כל האנשים שנמצאים כאן בסעודה. אתם מחזיקים ספר תהילים ומתפללים עלי, וסוחבים אותי כלפי מטה. חזרתי לעולם הזה בזכותכם!"

כשהוא אמר זאת, עבר לי רעד בכל הגוף. לא ידעתי! אני אומר לכם שלא חלמתי איהו כוח יש לתהלים שאני אומר. בסך הכל נתנו לי את השם של היהודי הזה. אמרו לי שהוא במצב קשה, לקחתי ספר תהילים ואמרתי פרק אחד. רק פרק אחד! ואז הזכרתי את השם שלו.

ואני, עם הפרק האחד הזה סחבתי אותו חזרה לארץ החיים.

חוץ ממני יש עוד שבעה עשר יהודים ששמעו את הדברים מפי היהודי שהיה תלוי בין שמים לארץ, וגורלו נחתם לחיים. עכשיו אנחנו כבר יודעים איך אנחנו, הבריאיים, יכולים לעזור לאחינו החולים.

(הביטחון הימני, יום שבת פרשת תיר, מס' 79)

נהג הטרמפיסטים

שמי אברהם ולס. לפני כעשר שנים עבדתי כמלמד בשכונת 'נווה יעקב'. יום אחד, ברצוני להגיע לביתי

מעטפה על השביל

עברנו לבית חדש בעפולה, וזוקקנו לערוך בו כמה שיפוצים חשובים. ידענו שמעטפה מארצות הברית עם המחאה של שנים עשר אלף דולר נמצאת בדרך אליו, וחיכינו לה בכליון עיניים. כל פעם שיצאנו מהבית בדקנו מה קורה בתיבת הדואר. זהו סכום לא קטן, וכמה וכמה דפיקות לב ליוו את הציפיה הזאת. לא היינו בטוחים שהמשלוח בדואר מספיק מוגן בשביל סכום כזה. כל יום כאשר יצאנו מהבית בדקנו את תיבת הדואר. זה הפך לפעולה אוטומטית. יוצאים, בודקים, רואים שעוד לא הגיע וממשיכים הלאה.

יום אחד אנחנו שומעים ששכנים שלנו מבודדים. יש להם בבית ילד שהוא חולה מאומת, וכל המשפחה עם ההורים, העוללים, הפעוטות, הילדים והטף, מסתגרים יחדיו בתוך ביתם. בעפולה גם אנשים שגרים במרחק של כמה רחובות זה מזה עדיין נקראים שכנים. אשתי רצתה לעזור להם בכל ליבה, והיא החליטה להביא להם דיסק מעניין לילדים וכמה חוברות 'צירה שיעסיקו את ילדי המשפחה המסוגרת' ויאפשרו קצת מנוחה להורים.

היא יצאה בשעות הבוקר, כמובן בדקה בתיבת הדואר אם הציק הגיע, וכמו תמיד, גם הפעם הוא לא נמצא. גשם שוטף ירד בחוץ, והיא מיהרה להביא לשכנים את התעסוקה המאווררת. בדרך חזרה, עם הרגשה נעימה ומרוממת שהצליחה לעזור קצת, היא מבחינה בשביל הכניסה לבית במעטפה מקומטת. היא מרימה את המעטפה ורואה שהיא ממוענת אליו. מאיפה? מכתובת בארצות הברית! כן, זאת היא המעטפה המיוחלת לה אנחנו מחכים כבר כמה שבועות. בדיוק היום היא הגיעה, בגשם השוטף, בדיוק היא נפלטה מתיק הדוור או מהתיבה ונחתה על השביל ביום כל כך סוער. חשבנו שאנו עושים חסד עם הזולת, אך למעשה חסד גדול נעשה עימנו. אותה שעת בוקר שאשתי יצאה בה, לא היתה השעה שבה היא רגילה לצאת. אם לא החסד לילדים, היא לא היתה יוצאת, ואני הייתי מגיע הביתה רק בצהריים. המעטפה היתה עלולה להמשיך להתגלגל בחוץ ולהירטב בגשם עד אובדנו של הציק החשוב כל כך.

ברוך השם שזכינו לראות את השגחתו הפרטית.

(מוצאי שבת פרשת וארא תשפ"א, סיפור 6 / מס' סיפור 17488)

אלקא דמאיר ענני

שמי אהרן. אני מתגורר בביתר עלית. יום אחד נסעתי מביתר לירושלים באוטובוס של תגבור, שאינו שייך לחברה. כאשר ירדתי מהאוטובוס גיליתי לתדהמתי שהארנק עם כל כרטיסי האשראי נותר באוטובוס. ידעתי שהרכב אינו שייך לחברה, ואין אפשרות לאתר אותו דרך משרדי החברה. הנהג, שהיה ערבי, אינו מחויב להביא את החפצים שהוא מוצא למחלקת האבדות, איש אינו יכול לעקוב אם אכן עשה זאת. תוכלו להבין כמה עמוק התאנחתי על האבדה היקרה.

עברו שבועיים. במשך השבועיים האלו אני עוקב בחרדה אחר חשבונות הבנק, מברר פעם אחר פעם אם נגנב לי כסף, ואם לא נערכו עסקאות אשראי ללא ידיעתי. בכל פעם אני נרגע בראותי שאף אחד לא השתמש באשראי, אבל זה עוזר רק לזמן קצר, כי אחר כך אני שוב חושש לשלום הכרטיסים שנשכחו אי שם. אחרי השבועיים אמרתי לעצמי שהגיע הזמן לבטל את הכרטיסים, כי הרי בשלב מסוים הם יימצאו בוודאי, ואף אחד לא הבטיח לי שהמוצא יהיה ישר.

רגע לפני שאני מרים טלפון לבנק מתעורר בתוכי קול שפוי ואומר לי: רגע רגע, האם דיברת עם ריבנו של עולם על האבידה הזאת? האם ניסית להתפלל על זה? תרמת כמה פרוטות לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס?

למרבה הבושות התשובה היתה 'לא'. עד לרגע זה לא פניתי במילה אחת לבורא יתברך בבקשה שהאבדה תחזור. מיד לקחתי כמה פרוטות, שמת בקופת צדקה לעילוי נשמת רבי מאיר בעל הנס, אמרתי אלקא דמאיר ענני, אמר רבי בנימין, והתפללתי תפילה קצרה שהקב"ה יחזיר לי את האבדה. כעבור כמה דקות בלבד הטלפון מצלצל. על הקו נשמע קולו של ר' חיים מבית שמש, גבאי של אחד מגדולי דורנו שליט"א, ומה הוא אומר לי אם לא כך: "ר' אהרן, לידי יושב יהודי שפתאום מרגיש משהו קשה מתחת לנעל שלו. הוא מגלה שם ארנק, ובתוכו מסודרים כרטיסי אשראי והשם שלך מופיע שם. אמרתי לו שאני מכיר אותך. האם אבי לך ארנק?"

כולי נרגש. אני מודה לו מעומק ליבי, ומסכם איתו שחתנו, שמתגורר בביתר עלית, יביא לי את אבדתי עד לפתח ביתי. נראה כאילו הקב"ה החביא את הארנק שלי בתוך האוטובוס. שבועיים היה מונח שם וחיכה שאתן כמה פרוטות לצדקה ואתפלל לה' על אבדתי. ברוך המשגיב אבדה לבעליה.

(יום חמישי בא תשפ"א לילה סיפור 2 / מס' סיפור 17585)

הרגיל בנר

שמי נפתלי דוידוביץ, ואני בעל מכולת בעיר אשדוד. יהודי ללא כיפה נכנס למכולת והעמים חבילות של נרות. שאלתי אותו:

"כל כך הרבה נרות, בשביל מה?"
"לכבוד שבת", ענה לי האיש, "בערב שבת אשתי
מדליקה הרבה נרות". התפעלתי, והוא ממשיך,
"ואל תסתכל עלי ככה. יש לי בן שחזר בתשובה, ויש לו ארבעה בנים
מקסימים, חרדים כמו הילדים שלך. הם עושים לי הרבה נחת!"
ראיתי מול עיני איך מתגשמים דברי חז"ל: הרגיל בנר הויין לו בנים תלמידי
חכמים. דברים שמדברים לכל יהודי.

(יום חמישי פרשת וארא תשפ"א, סיפור 4 בוקר, אידיש / מס' סיפור 17444)

על חשבון אדון הכל

בני היקר חזר מהחיידר והכריז בהתרגשות שהם יוצאים לטיול, וצריך רב-קו, כדי שיוכלו לנסוע.
הדבר נשמע לי מוזר מאד. איך ילדים של חיידר עומדים לנסוע באוטובוס ציבורי לאזור מרוחק?
הרי האוטובוס יעצור בתחנות שונות, נוסעים יעלו וירדו, וילדי החיידר הטוהרים עלולים להיחשף
למראות שכלל אינם תואמים את חינוכם. התקשרתי למנהל החיידר ושאלתי: "למה לא נוסעים
לטיול באוטובוס פרטי?"

ענה לי המנהל: "זאת הוצאה גדולה מדי. אוטובוס פרטי יעלה לנו אלף שקל".

"שיהיה", אמרתי, "תארגנו אוטובוס ואני אשלם את העלות מכיסי הפרטי".

בכיסי הפרטי לא היה כסף מיותר. אני אברך כולל, ואין לי שום מושג איך אגייס אלף שקל, אבל
אמרתי שזכות שמירת העניינים בוודאי לא תביא לי חובות.

בכ"א סיון, ביום של הטיול, ניגש אלי יהודי שעורך מגביות צדקה למען לומדי תורה ואומר לי:
"יש לי כאן בשבילך 800 שקל מהמגבית של פורים, ועדיין לא נתתי לך אותם". נדהמתי, בדיוק
היום נזכר משהו להביא לי כסף שנמצא אצלו מפורים. באתי הביתה והראיתי לילד את הכסף.
"אתה רואה", אמרתי לו, "ממצאה לא מפסידים!"

אבל הילד יודע חשבון ואומר לי, "אבל זה רק שמונה מאות שקל ולא אלף".

עוד באותו יום יכולתי להראות לבני כי הקב"ה משלם עד הסוף, ואפילו יותר. יש יהודי שיועד
שאני לומד כל היום ב"ה ומדי פעם שולח לי תמיכה. בדיוק היום הוא שלח לי 300 שקל.

נשארתי עם עודף.

(יום שלישי פרשת וארא, תשפ"א, סיפור 3 בוקר / מס' סיפור 17404)

תכינו מעטפות

בחורף תש"פ עמדתי לפני נישואי בני בשעה טובה ומוצלחת. ההוצאות גדולות, ההכנות מרובות,
מועד החתונה מתקרב וצריך המון כסף. התחזקתי באמונה שהקב"ה ישלח לי את כל הכסף בלי
לרוץ לגמ"חים, והוא יגיע מידו המלאה, הקדושה והרחבה. בלב מלא ביטחון אמרתי לבני ביתי:
תקחו מעטפות ותרשמו על כל מעטפה את תחום הרכישה והסכום הנדרש. למשל: ביגוד - 4000
שקל, ריהוט 80,000 שקל וכן הלאה. נוות ביתי שתחי עשתה כמו שהוריתי לה, והראתה לי את
המעטפות המוכנות בזו אחר זו. ביגוד, ריהוט, נדוניה, ועוד ועוד סעיפים ותתי סעיפים. ליד כל
כתורת היא כתבה מספר, והמספרים מצטרפים יחדיו לחשבון גדול עצום ורב. התיישבתי ואמרתי:
ריבוננו של עולם, הכנתי את הכלים. אנא, שלח לנו את כל הדרוש! וכך ישבתי ואמרתי תהילים
בהתעוררות גדולה.

בשעת אמירת התהילים מצלצל הטלפון. על הקו השכן מהקומה שמתחת. לפני 8 שנים הרחבתי
את ביתי והוצאתי חדר ומרפסת. השכן לא רצה אז לשפץ את ביתו, וסיכמנו שכאשר יחליט לבנות
ביום מן הימים, הוא ישתתף בהוצאות של בניית התקרה והיסודות המשותפים. עכשיו הוא מתקשר
אלי לומר שהוא החליט לבנות, הוא כבר עשה חשבון כמה הוא חייב לי, הוא כבר קיבל אישור
משכנתא מהבנק, והכסף בדרך אלי. הסכום הספיק בשפע כדי למלא את כל המעטפות, די והותר.

(יום חמישי פרשת וארא, תשפ"א, בוקר, סיפור 2 / מס' סיפור 17444)

הכסף חזר

ער"ח שבט. אני גר בשיכון סקווירא. חבר שלי, שכל יום לומד איתי בשיעור, נעמד בהתרגשות
וקרא - רבותי! יש לי סיפור מפעים לספר לכם.

היום סיימתי עיסקה. קניתי בית. לפני שניגשתי לחתימת העיסקה אמר לי משהו שכדאי מאד
לתרום צדקה לעילוי נשמת הרה"ק רבי מרדכי מקוזמיר זי"ע, בנו של הרה"ק מטריסק. עשיתי
כדברי חברי. ביקשתי מקורב משפחתי שנוסע לארץ ישראל, שיקח איתו כמה מאות דולרים,
ויחלקם לעניי ארץ ישראל.

בתחילת התהליך הנחתי סכום כסף אצל העורך דין, כנהוג במקומנו, לפי חישוב התשלומים
לכל הנוגעים בדבר. ועתה, לאחר חתימת העיסקה בשעה טובה הוא חילק את הכסף בין כל
השוכבים - המתווך, עורכי הדין ושאר בעלי המקצוע שהביאו לגמר העניין. אחרי חלוקת
השלל, איש איש ומה שמגיע לו, קרא לי העורך דין ואמר: "כולם כבר קיבלו את שלהם, ועדיין
נשאר כסף". העורך דין רשם לי צ'ק עם הסכום שעליו להחזיר לי, וכשהצ'ק מגיע לידי אני נדהם.

הסכום המדויק שרשום עליו הוא בדיוק כמספר הדולרים שנתתי לצדקה. הנה, אתם רואים?

חבר שלי מציג את הצ'ק לעיני כולם. הסכום שרשום עליו מתאים בדיוק של חוט השערה לסכום
שנתן לצדקה. לא פחות ולא יותר. "אין לי מושג איך נשאר מהכסף שהנחתי אצל העורך דין אחרי
שחישבתי כיאות כמה עלי לשלם לכל אחד. אין לי הסבר לזה, רק זאת, הכסף לצדקה ששלחתי
לעניי ארץ ישראל חזר אלי".

(יום רביעי פרשת וארא תשפ"א, סיפור 3, לילה / מס' סיפור 19344)

שבמאה שערים, עצרתי טרמפ, והנהג פתח לי את
דלת הרכב ברוחב לב והזמין אותי להיכנס. לא הייתי
היחיד. הנהג חיפש אנשים כדי להעלות אותם, והיה
נראה שמח להוביל אותם למחוז חפצם. כך במשך
תקופה נסעתי איתו. לא מספיק לומר שהיה לו
רצון טוב להיטיב עמי ועם אנשים נוספים בדרך.
יותר מדויק לומר שהיתה לו להיטות לדבר. הוא
ממש חיפש נוסעים והסיע יהודים ממקום למקום
בשמחה, כאילו זה איזה עסק שלו.

התפעלתי וגם תמהתי. כיוון שהוא הסיע אותי
הרבה פעמים, וכבר נעשינו ידידים, הרהבתי עוז
ושאלתי אותו, "אני רואה שאתה ממש מחפש
נוסעים. מה העניין שלך בזה?"

התשובה שלו הפתיעה אותי: "אני עושה את זה
אחרי שקיבלתי מסר מן השמים".

עכשיו כבר הסתקרנתי לגמרי. "מה פירוש? אתה
בניא?"

הוא חייך. "לא בניא ולא בן נביא, אלא מעשה
שהתחיל לפני שנה..." והוא סיפר:

יום אחד, מצאתי בן אדם זרוק על ספסל. זקן
גלמוד, לבוש סחבות ללא מכר וגואל. ריחמתי עליו
הוצעתי לו לבוא אלי הביתה. אני עובד כקבלן בניה,
ובאופן אישי הקב"ה בירך אותי בבית גדול. יש לי

יולה וגם יחידת דיור קטנה שמכילה כל מה שאדם
צריך כדי להסתדר בכבוד. אמרתי לו שיש לי מקום
בשבילי, והוא שמח. הוא הגיע לגור אצלי, ומאותו
רגע הוא הפך להיות כמו בן משפחה. דאגתי לו

לכל מה שהוא צריך, לבגדים ולאוכל. כאשר לא
חש בטוב דאגתי לו גם לרופאים ולתרופות. הוא
התגורר אצלי במשך כשנה. יום אחד הוא אומר

לי "אני מרגיש שימי ספורים ואני רוצה להכיר לך
טובה על החסד שגמלת איתי, אבל יש לי בעיה.
כמו שאתה רואה אני עני וגלמוד ואין לי שום דבר.
לא אוכל להשאיר לך כלום בירושה, ועם כל זה אני

רוצה לתת לך דבר מה. מה אתן לך?"
"תתן לי תקיעת כף", העזתי לבקש, "שתבוא לספר
לי מה עלה בדינך בבית דין של מעלה". הוא נתן לי

תקיעת כף, ואחרי תקופה הוא נפטר לבית עולמו.
עברו כמה חודשים. כמעט התייאשתי מבואו של
הזקן, עד שלילה אחד הוא פשוט הופיע בחלומי.

"באתי במיוחד אליך", הוא אמר לי, "תדע לך
שביקשתי דבר קשה מאד, אל תעשה את זה שוב.
קודם כל, אין זה דבר קל לקבל רשות לרדת, אבל גם
אחרי שקיבלתי רשות, לא רציתי לעשות זאת. כל

כך טוב שם למעלה, ולרדת לכאן אלו ייסורים גדולים
לנשמה. בכל זאת, כיון שהצלת אותי והבטחתי לך,
הייתי מוכרח לבוא. אין לי רשות לספר לך מה קורה

שם, בבית דין של מעלה, אבל בגלל מצות החסד
שעשית עימי הרשו לי לומר לך דבר אחד. תדע
שבכל מצוה שאדם עושה, תפילה, תורה, ציצית,
שבת וכו', אם בן אדם עושה את זה עם פניות, לשם

כבוד, השכר של המצוה יורד. ממש נופלות חתיכות
מהמצוה. לעומת זאת אם אתה עושה חסד, אפילו
עם פניות, ואפילו עם כבוד, המצוה נשארת שלך
בשלמות. החסד חשוב מאד בשמים".

זהו, זה המסר שקבלתי משמים - אמר לי הקבלן
- ומאז אני מקדיש בכל יום שעה של עשיית חסד.
שעה ביום אני מסתובב עם האוטו ומחפש אנשים
כדי להסיע אותם.

את המסר שהקבלן העביר לי אני ממשיך להעביר
הלאה. כמה החסד חשוב בשמים.

(ראיין עם הרב אברהם וולס שליט"א, עברית ראיון 66,
אידיש ראיון 67 / ניתן לשמוע בשלוחה 5-6 לאחר בחירת השפה)

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 13

רציתי לשאול שאלה יסודית בענין דרך הביטחון. כאשר מישוה זקוק לאיזה דבר מצרכיו, לדוגמא אחד שאין לו דירה. האם הוא צריך לבטוח בהשם שיינתן לו? או, שהוא צריך להיות בטוח שהשם יתן יכול לתת לו?

י.ג. בני ברק

נחלקו בזה גדולי עולם

הרב שלמה שמעון רחמן בית שמש: בענין זה נחלקו גדולי עולם. החזון איש וסייעתו סוברים שמוות הביטחון הוא לבטוח שכל דבר מוכרז מלמעלה. אך אין בהכרח שלבעל הביטחון יגיע אליו רק טוב. מנגד גדולי החסידות וסייעתם סוברים שהבטוח בהשם אך טוב וחסד יסובבו והמתחזק במידת ביטחון מוענק לו כל חפצו.

הרב משה שחור מבני ברק מצטט את דברי החזון איש בספרו אמונה וביטחון (צ"ב): "סעות נושנת נתאזרחת בלב רבים במושג בטחון. שם בטחון נסתובבה במושג חובה להאמין, כאשר יש לו שני דרכים בעתיד, אחת טובה ולא שניה - כי בטח יהיה הטוב, ואם הוא חושש על היפוך הטוב הוא מחוסר בטחון. וזה אינו נכון - עיקר הביטחון הוא האמונה שאין מקרה בעולם, וכל הנעשה תחת השמש הכל בהכרזה מאתו יתברך. היוצא לנו מדברי החזון איש כי אין לנו לדעת אם נקבל את היבנו. אמנם בסוף דבריו מסיים: על הבטוח שורה רוח קודש ומתלווה עמו רוח עוז המבשרו כי אמנם יעזרהו השם".

הביטחון - הכנת נלי

הרב נתנאל יוסף לחון מבני ברק מביא דברים מופלאים המיוסדים על דבריו של הכלי יקר בפרשת שלח: החובה לבטוח בהשם שרק הוא יכול לתת ולא זולתו. לביטחון יש שכר ותגמול, והוא מוענק לאדם הבטוח. פרטי השכר אינם מעניינינו, ונסתרים דרכי השם. אך ברור שכאשר חפצים שימלא השם משאלות לבנו לטובה אין זה אלא במקום שבו השראת השכינה, ושהיא איננה שורה אלא בלב המאמין והבטוח בשלימותו.

שני הצדדים אמת

הרב יוסף שוירי ניו יורק: לדידי אין שום שאלה, שני צדדי השאלה אמת לאמתיה. צריך להאמין שהשם יכול לתת לנו הכול, וגם להאמין בזה שיינתן לנו כל צרכינו וחפצינו.

הרב מיכאל אולמן מבני ברק מרחיב בענין דבריו מאירי: גדולי הדור האחרון בעלי המוסר וגדולי החסידות ולעומתם החזון איש, כל דבריהם מקורם טהור בדברי חז"ל, ואלו ואלו דברי אלוקים חיים. על פי דרכנו נאמר שמדובר בשתי דרגות בביטחון.

השפעה פרטית

מאד השתחלתי לשמוע לקו ולקרא את העלוני, בכל מהלך שאני עושה בחיים, בכלל, בבית ובכל מקום אחר - המחשבה הראשונה שלי האם זה באמת מה שה' רוצה ממני, האם זה מה שישמח את הקב"ה. תודה לכם על שינוי החשיבה.

מצד התקבלים

נתינת תרומה בקבוע, עבור שם לתפילה ליווג הגון. ברוך השם הבקשה נתקבלה לפני ה' יתברך, ועוד שבוע תהיה כבר החתונה. עכשיו עומדים כבר בתשלום האחרון של כל החתונה. ישר כח !!!

י.ג. בני ברק

קח גם אתה שותפות קבע בהצפת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הווה ולמזכי הרבים: בניים ובניי בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים | לאוני טניק 902 | ת.ד. 5475 | פולס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

הסכם יששכר זבולון בח"י אלף מאינים לחודש בכלל העולמי השגחה פרטית

על ידי ולזכות עידן ישראל בן טרו אסתר וזוגי איריס בת סוליקה ויוצ"ח שיחי

לזכר הרה"ק רבי שלמה בן יוסף זצוק"ל הי"ד מקרלין והרה"ק רבי ישעיה ב"ר משה זצוק"ל מקערסטיר ולע"נ הילדה מרים חנה הי"ד בת יבלחטי"א הרב יעקב ולזכות עובדי מרים פינסינס

עלוניס ל-40 בתי כנסת

לרפואה האשה הצעירה אסתר בת פסיה לאה נא לומר קפיטל תהילים לרפואתה השלימה

לע"נ יצחק בן עליזה וזכיה עלה למרום כ"י שבט ולזכות יב"ל"ח יהודה בן פרומה

יצחק בן צירל להצליח במשפט ולמצוא קונה טוב לדירה ולזכות למדור בכבוד ובלי חובות

לע"נ הרה"ק ר' יהודה אריה לייב זצ"ל דז'ילובסקי נלבע ו' שבט תשע"ז - נתרם ע"י בנו אברהם יעקב

החפץ בעילום שמו,

שברוך ה' עבר את הירוס בקלות ובנקל

לע"נ ר' אלתר נפתלי בן ציון בן ר' שמואל הלוי הורביץ זצ"ל עלה למרום ל' שבט תשנ"ג

לע"נ הצענונה והחסודה מרת פענא פרידמן ע"ה בת הרב אברהם רוטמן זצ"ל עלתה למרום ג' אדר תש"פ

לרפואת מרת שבע בת אלטא מלכה תחי

המעוניינים להפציץ את העלון מחממים להתקשר למשרד ההפצה בטלפון 02-5866-075

מענה אנושי בין 12:00 ל-14:00

ניתן להשיג תורה בכל שעות היממה וזמור אלים ב"ד

מעלון העלוניס היטה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים ומעלה בהצגת מקורות חלקה

ההורשה לקבלת העלון במייל בכתובת B023011300@GMAIL.COM. ההרשמה לעלוניס באדיש ואגלית במייל ה"ב"ל

העלון יוצא לאור בשפות עברית, אידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל ל- B023011300@GMAIL.COM

שאלה לגליון 61

מעשר כספים מביאה ברכה בפרנסה, אמנם, יש בענין זה כמה שיטות בפוסקים. שאלתי: האם גם כהיום רואים עשירות ושפע למי שמקפיד על כך?

א. מ. - פתח תקוה

נסית שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שולוח 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) | [עמ' ההקדשה מוגבל ל- 3 דקות] | במייל B023011300@gmail.com | בפקס 02-6599-189. תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר יום ראשון פרשת תצוה. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

השכניקה בה תופסים את הקוף

על כך אמרו הצדיקים: קל יותר להוציא את ישראל מהגלות מלהוציא את הגלות מישראל. כלפי מה הדברים אמורים?

אלו העושים את גלגול החובות רואים יתכף ומיד את ישועות השם, ישועות נפלאות על טבעיות. להשם יתברך לא חסר כסף, כל סכום הוא כנגרר חול כלפיו. מהרגע שמפסיקים לגלגל ושמים את הקיבה על השם מיד נושעים.

"ילא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבדה קשה" - אנשים לא רוצים לשמוע על ישועותם. כאותו קוף שאינו מרפה מחופן האגוזים. תשחרר את האגוזים ותוכל לברוח מכל עגמת הנפש.

המרחק בין הגלות לגאולה הוא דקה אחת. דקה של החלטה אמיצה ואיתנה: לא עוד כיסוי חובות בחובות, אלא לתת לריבוננו של עולם שיכסה את כל החובות.

אמנם לא קל להחליט על כך, אך מעדיף לא פגשתי אדם אחד שהתחרט על ההחלטה הזאת. חבל על כל יום שנמצאים בגלות.

בספר חובת הלבבות (שער הביטחון פ"ד) מביא משל נפלא: אדם הלך במדבר ונתקף בצמאון עז. מצא בור מים דלוחים ובלתי מתוקים, ושמה בהם שמחה גדולה והרוה את צימאונו. כאשר הלך משם מעט, מצא מעיין נובע מים מתוקים, והצטרע על אשר שמה קודם את המים הדלוחים והרוה בהם את צימאונו.

הנמשל הוא לאנשים הצמאים לכסף ומשתמשים באמצעי הראשון הבא לידם גם אם הוא כרוך במאמצים גדולים וביגיעה רבה. אילו לא היו משתמשים באמצעי זה, היו משיגים את כספם בדרך קלה ונוחה יותר.

כך גם לעניינו: אנשים בחורים באמצעי המונח לפניהם ומשתמשים בכספי הלוואות, משקיעים יגיעה רבה ומאמצים מרובים ועוסקים בכך שעות רבות ללא שום תכלית. חלף זאת אפשר להשתמש באמצעי קל ונוח - לסמוך על ישועת השם, כי אין להשם מעצור להושיע ברב או במעט.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשולוח 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיעיריץ להתפיל ולשמוע קריאת התורה.